

ŞU ANLAR

ŞU AN I

3 Mart 2010, öğleden sonra, hava açık
şu anda, burada, şimdideyim koridordayım
koridor hakkında konuşuyorum, uzunluğu, buradalığı
yürüyorum, durduğumda, eşek hiç geçmeyecek

ŞU AN II

yatıyorum, yüzüstü, geceyarısı, 03:32, hayaletler saklanmış
ağrı, acı ve sızılarım:

sağ dirseğimde kendini hissettiren bir sızı var, aşınma, sürtünme neticesi gibi; sol ayağımda bir şey kendini hissettiriyor, sızıdan bir alt kategori olarak bunu söyleyebilirim, kendini hissettirme. Mesela diğer yerlerimi hissetmiyorum; başımda az ağrı var, fazla değil. Boğulmam yarıda kaldı gitmeliyim -o ana.

Düşündüklerim:

şu anı düşünmek istiyorum, şu anı, içinde bulunduğum anı düşünmeye zorluyorum kendimi. İçinde bulunduğum anı düşünmek deyince neden bedenime odaklandım? İçinde bulunduğum beden değil an olacaktı konum. İkisi aynı mı? Kütüphane ussuz, soyun!

İçinde bulunduğum anın ağrı, acı ve sızıları:

an dağınık olduğu için mutsuz değil, hissetmiyor, anın kendini hissettiren yerleri anın dirseği, ayağı, başı, anın aksamaları, anın delikleri, inlemeleri, oflamaları, yapayalnız ofladığı bir gece. İşte gene dirseğim sızlıyor. Andan rol çaldım. Anın aksamaları kaydedildiği yerleri. Şu anda buradayım, şu an var diyorum ve bunu dediğim yeri sızlıyor anın. Kapı açılıyor ve silahlı adamlar ağlayarak içeri dalıyor.

İçinde bulunduğum anımın ağrı, acı ve sızıları:

bu an bana ait olabilir mi? Bedenim kadar en azından. Madem içindeyim. Tek başıma içine girebildiğim sadece benim olan bir an istiyor olabilir miyim? Sadece bana günah yazacak bir melek, sadece benim omzumda dolaşacak benim meleğim olsun istiyor olabilir miyim? Bedenimdeki belli belirsiz aksamaları özellikle hissediyorum ana güvenim azaldıkça. Durmaksızın yazmam gerektiğini anlıyorum -yoksa an kendini iptal ediyor. Aksamalarını büyütüyor. Kendini bir başka ana/bedene bırakıyor. Aynı beden değilim ama hep aynı suda yıkıyorum. Yorulup anın tuzaklarına kendini bırakan tavşan.

ŒU AN III

İstanbul'dayım, yürüyorum, bu anı böyle aklımdan yazıp sonra, başka bir anda kağıda geçirmeliyim. Anın kendisini düşünemiyorum nasıl kaydedeceğimi düşünmekten. Gözlemciden ayıramıyorum anı. Adımlarım havada yükseliyor. Yere basmamaya dikkat ediyorum. Arkama dönmek ve atılmış bir sümüşe dönmüş bir önceki anımı görmek, incelemek istiyorum. Çocuk gibi bakmak yüzüme. Tabii orda değil. Sümüklerimi yitiriyorum. Kimse acıklı bulmaz diye kimseye söylemiyorum.

ŞU AN IV

Siste kaybolan kişi yanımdaki yan masadaki ama dipdibe aslında kol hizasında gibi, kadınlar ve her konuştuklarını duyacak kadar yakınlarındayım, öyle kahkahalı ve bedensel gülüyorlar ki, birinin kolu laptopa yaklaşmaya çalışan cinleri zaman zaman kahkaha ile kovalar gibi, onları görebildiğim hissedebildiğim duyabildiğim gerçeği kılık değiştirsin diye süper ciddi bir ifade ile çalışıyorum

İlhan Berk ölüme çalışmıştı, ben ana çalışıyorum. Ana, o özlü söze, çalışacağım.

ŞU AN V

şaşkınlım, kalemini çaldılar çocuğun
şaşkınlık -tam bir burada olma hali
buradayım, bu andayım, hayret ediyorum!
Kurşunkalemini yitirmiş biri -buruk burun
Kalem kutusunu bulamazken kim gülümseyebilir?

Kar var tipi yok fırtına yok fırtına değil bu
gözüme kartopu yedim sen çirkinsin
kapı aralığında sıkıştırdım yumruklar
ben de farkettim, hep boyundan büyük işlere kalkışıyor padişah

çıkalım, işte çirkinler sahnesi
çıkalım, şu an kaynıyor
küçülmüş işte çirkin dümdüz
sarı ütü lekesi boşlukta boşluğumda çıkmıyor

ŞU AN SON

şu anın sonu gelebilir mi geldi mi sırada mı
uykusuz mu irkilmiş mi boynunda eşarp var mı?
14:57 diye kaydettiniz mi?

Şu anın sonunu bul, ortadan kes, soğanları ekle
sadece sızı burada, o da bir deneyimden ibaret
sızı sadece burada, burası da dolu şu an
patlama patlama patlama